

geringen har afskaffet, hvor vi jo netop gav en mulighed for, at de ledige, som er i den modne alder, kunne få en reel chance på arbejdsmarkedet frem for kun at have en chance i skåltalerne om det grå guld, og samtidig sørge for, at vi fik et kvalitetsløft i daginstitutionerne, altså to fluer et smæk; virkelig noget for skattekroneerne.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Servicejobbene, som Enhedslisten jo var med til at indføre, vil vi meget gerne have genindført. Vi synes, det er et stort problem, at nogle af de ting, regeringen har gennemført, er at skære ned de steder, hvor man virkelig har fået folk i arbejde, da man åbenbart foretrækker, at folk er arbejdsløse og dermed også koster penge på det offentlige budget, fordi man skal betale dem for ikke at måtte lave noget.

Vi synes hellere, man skulle betale folk for, at de gerne måtte lave noget. Og der er i den grad behov for flere hænder ude i daginstitutionerne og mange andre steder i vores samfund.

Så de 800.000, der i dag er sat uden for arbejdsmarkedet, synes vi, vi skulle få i gang, og en stor del af dem i den offentlige sektor, hvor der virkelig er behov for flere hænder, og hvor det ville give et overskud samlet på de offentlige kasser, hvis vi fik dem i arbejde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, der er lidt uklarhed omkring børnenes særlige behov, og der vil jeg lige bede fru Line Barfod om at bekræfte følgende billede:

Det har altid været sådan, at børnenes særlige behov kunne sprænge ventelister, oven i købet i form af konkrete påbud om, at de skulle være i en daginstitution, og at det bliver rodet voldsomt sammen, når man roder den debat sammen med debatten om de arbejdsløses børn, som er en helt anden debat.

Og for nu at skære det ud i pap: Er fru Line Barfod enig i, at man sagtens kan have en ordning, der betyder, at børn med særlige behov kommer ind først, men at det ikke bør kædes sammen med en ordning om, at arbejdsløses børn får en negativ særbehandling? Der er ingen sammenhæng i de to ting. Er fru Line Barfod enig i det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er meget enig. Så længe vi ikke har en pasningsgaranti, så har man altid haft som nødløsning, at de børn, der havde særlige behov, kunne komme forrest og kunne komme ind og få dækket det særlige behov. Problemet opstår, når fru Charlotte Dyremose som argument siger, at der så ingen problemer er i at sætte de arbejdsløses børn bag i køen, som om en stor del af de arbejdsløses børn ville kunne få en socialpædagogisk friplads, for det er heldigvis ikke tilfældet.

Langt de fleste børn af arbejdsløse har det udmærket glimrende og har ikke store sociale problemer. Det kan man så risikere, at familien får, hvis de bliver ved med at være i arbejdsløshed, men det er en anden debat.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området ikke kunne være til stede, har jeg lovet på partiets vegne at fremføre følgende:

Der er et par rigtig gode punkter i forslaget, som SF her fremsætter. Derudover er der et par punkter, som vi ikke er helt med på. Men intentionerne med B 111 er Kristendemokraterne helt klart positive over for.

Punkt 1 om at opprioritere og udvide den forebyggende sundhedsordning går vi helt ind for. Kristendemokraterne har også i fællesskab med SF og øvrige satspuljepartier sat penge af til fremme af især sundhedsplejerskens indsats på dette område. Der er i de seneste år kommet projekter i gang, som virkelig betyder noget for det område, men det er klart, at der kan og skal gøres endnu mere.

I KD mener vi faktisk, at vi skal i gang allerede under graviditeten. Hvis en alkoholiker eller stofmisbruger bliver gravid, så må der trædes til, allerede inden barnet fødes. Vi må have gang i flere familieklinikker, som findes flere steder, bl.a. i Hvidovre og Glostrup og på Rigshospitalet, hvor man tager sig af disse gravide og misbrugere og får dem stoffri, så deres børn ikke skal blive skadet.

Det lykkes i nogen grad, men desværre er der smuttere, fordi lovgivningen ikke giver behandlingsmulighed for at tilbageholde patienterne, hvis de opgiver og vil væk fra behandlingsstedet. Det går desværre ud over børnene, og vi ser også